

ACC. N:R M. 13453:1-5.

Landskap: Småland Upptecknare: J. L. Svensson, Råstorp
Härad: Sunnerbo Berättare: " " "
Socken: Skinnerud Berättarens yrke: f. d. hem. ägare
Uppteckningsår: 1954 Född år 1869 i Skinnerud

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Födovännen och födovännen. s. 1-5.

Lu F 74.

Skriv endast på denna sida

Gammalt och dyprisk Tycke och smak är olika. Att en person tycker om
en maträtt och en annan kan ej med den är inte ovanligt. Men att det
går över almänheten kan väl tyckas underligt. Som barn är väl svängas
stak man inte tycker om. Men förändras av många som vuxna
Att det för ej var vanligt äta hästkött kan en väl tycka var konstigt
men här på orten var ej mycke hästar för och kunde ej bli fråga
om häst kött mycke heller. Och om någon försätter sig ej smaka en
maträtt vet han inte hur den smakar heller. Men det är inte odug-
ligt och användes mycke på senare tid. Och många andra djurs kött
som inga ville äta för man på senare tid. Blevit almännas. Och
mångt olika växter har blivit matnyttiga som ingens väste om för
Att svamp kunde användas till mat. Kunde väl ingen tänka sig
för en 50 år sen. Att man skulle använda svamp till mat som är
äktiga att se på i skogen var väl oligt. Och varifrån ryfinsinjer bör
jatt om det varit från städer eller landsbygden är väl inte godt att
förklara. Detta tycks ej vara något från gamla tiden utan mera
från den nyare när de kan använda svamp till människoföda.
De bör nog inte få veta vad det är om det skall gå att äta svamp.

Om det än kan anrättas så det kan sonaka vät så får de nog inte tänka
på dess ämne när en svamp i skogen växer. Att det finns många olika
sorters svampar och en vät och giftiga bäddarna. Men att det finns de som
kan vara matnyttiga och hälsösa kan en undra på varifrån
man kommer. Att här på orten vet en i julkalendern till försäljning om
vät sett i Tidningar annonser av de som köper upp svamp. Och
givet är att de vet avsättning med den eller köpte de i upp sådant.
Någon propagandida för svampätning vet jag ej fölekommet eller
i skolan, böcker eller tidningar här på orten! Och när det började bli
brukligt att använda svamp till mat eller är det brukligt ännu
är vät ej mycket på landsbygden. Och hur den tillagades och för-
varades svampen om man använde sig av den. Man vill vät
tro att den blandades med något annat vid anrättningen. Så
ingen visste vad det var för att få skatta det man ätit. Att
svamp användes som föda under nöd är i någon form har man
aldrig hört. Men matens halsvagnar och bärk behandlat i mjöl
har en hört. Talas om från nöd är ett visst mot den kash vät
motiveras på olika sätt. Känna till vilka svampar som var

af artiga och vilka som var givliga fick vara nådsvändigt om
de skulle användas till mat. En minnsvår som ung när en sked
se gå och påverka usonans svamp för koma för mjölkens blev dålig
om de åt mycket svamp. Att svamp användes för något särskilt
ändamål vet jag ej utom som frösk för att tärna upp eld med.
den tiden för tärnstiktur blev allmänt i bruk. Och svampstuggars
kan en aldrig höra talas om för de fick vara upp och förna nere
av sig själva. En annons i Forsålands pastorat den 16/9 57. Bland svamp
av alla matnyttiga sorter uppköpes Fruktkonstruktör och skott.
Var eller när det börjades med att äta hästköt i hand allmänheten
är väl inte lätt att säga. Men på 1800 tal användes
nog hästköt. Något propagerande härav vet jag ej eller har minns
på men det var väl som mycket annat måga förbjöds och slaktare var
nog de som började sälja hästköt i böjor här på orten. Och så
väl så fort allmänt och föräns maträtt både stid högtid kallas
och vardag. Och vilka som var de första till hästmiddagar om det
var slaktare eller bönder vill jag tärna. Och likaså motiveringen
var för man inte vill äta hästköt som har blivit fin och god.

maträtt osäkra kunna vara många andra varför man inte
ville äta kastkött. Kåkr kitting och hamne har en i höst av någon ha
va motvilja till att äta Men som nyfödda har väl inte anses bruk
ligt att använda till människofädda. Sådana som antingen döds
födda eller klma så de i ansågs kunna vara sopp. Toogs blivit av
och sådant antingen grävdes ner eller bars långt bort från hem
men för rovdjur under en vecka gamba var i brukligt använda till
mat för av något slag. Och djur som i visades friska för slaktning var
i väntigt toogs till mat för bland almäskhetur. Och motvilja till
att äta sådant kött kan man i säga har övervunnits hem gått
bort genom att att kött och slakt. Du skall gå genom veterinär besekt
nich och blivit almän regel och bruk även på landsbyggden
vilt användes väl i så mycket i hem på landsbyggden för de som
jagade sålde för mest till soppköpare på Torjdagar som köpte sopp
senior och kalvskinn. Sådant var alltid på markads Torjdagar för
och könde omkring i byarna med. På senare tid har det blivit onnas
almänt att använda dessa i hemmen. Motviljan att äta sådana
djur var väl bevarat att använda det och så inte fått smaka på att

det var gott. Flisar och kaniner var väl god mat men inte tyckte alla om
den. Höns och Tupper har väl alltid använts i hushållen på landsbyggen
den ellan det var ju så mycket höns för på landsbyggen utan slakt
för egna behov jag har minnet på som ung när mina föräldrar
köpte ägg för 50 öre tjäget de kom hem med dem Det tycks väl inte
vara mycket lönsamt med många höns den tiden. De fick lov ha
något och det kostade något med också 50 öre tjäget detta var vid
1870 och 80. Tals gräns var Skattningen av höns var inte så konstig
ett par och natten och som så lång så var den bedömd och hugga
av huvudet så var det gjort. Än fisker fins väl inte många som inte
tycker om ibland abmarheten och inte vill äta. Det fins väl inte många
som inte tycker om den och är fönäm och god mat att i alla sorters
kallas jättda och att är väl goda goda och fönämna kalasätter.
Bästa fisken är väl ålen och den dyraste. Och kan väl undra vilka
skäl kasseras finnas för att inte vilja äta den väl inte annat
än att den är för fet för flera många. Både fisk och höns är väl
mat för mindre hälsosamma personer. Men ifråga om höns skall
det vara helst unghöns eller ungtupper gamla. De ju något att föredra